

GYVULININKYSTĖS SPECIALISTAS

2006 m. kovas – gegužė Nr. 2 (1142)

LIETUVOS VETERINARIJOS AKADEMIJOS LAIKRAŠTIS

Antrajai kadencijai LVA Senato pirmininku išrinktas prof. A. P. Matusėvičius

Į klausimą kaip profesorius vertina senatorių pasirinkimą, (prof. A. P. Matusėvičius antrajai kadencijai išrinktas LVA Senato pirmininku), jis atsakė: – „Turbūt, dar nenusibodau žmonėms arba vis dar esu reikalingas“.

Šis kruopštus, nuolat gerai nusiteikęs, nevengiantis sakyti tiesą į akis ir jaučiantis pareigą savo aukštajai mokyklai, bendruomenei, studentams, žmogus, dar be viso šito yra labai kuklus. Prisipažinsiu nelengva buvo įkalbėti gerbiamą profesorių papasakoti apie save. Jokiū būdu nepagalvokite, kad jis išdidus, tiesiog jis sakėsi nežinantis ką čia jam reikės papasakoti. Supažindinęs su kai kuriais Senato nuostatais ir paklaustas, kodėl beveik prieš pusę amžiaus jis pasirinko būtent veterinarinės medicinos studijas atsakė: – „Mane paskatino

giminaitis ir patikėkite, jeigu kas laiką atsuktų atgal aš ir vėl norėčiau studijuoti LVA, stengčiausi pasisemti dar daugiau žinių“.

Svarbu ir tai, jog prieš įstodamas į LVA profesorius jau buvo baigęs agronomijos studijas, ir kaip pats sako, truputėlį ragavęs agronomo duonos, bet

paskui jį paėmė į karinę tarnybą. Atlikęs tarnybą iš karto pradėjo mokyti LVA, baigęs studijas dirbo Veterinarijos institute, vėliau grįžo į Akademiją. Anot profesoriaus, „per gyvenimą dirbau tik dviejose darbovietėse, tuo labai didžiuojuosi. Veterinarijos institute išdirbau beveik 22

metus, man vadovavo nuostabus žmogus – eruditas, diplomatas, mokslus baigęs Čekijoje prof. M. Babenskas, o taip pat prof. E. Danilevičius. Daug ką gyvenime aš išmokau būtent iš jų. Šiandien galėčiau pasakyti ir tai, jog esu be galo dėkingas savo žmonai, kuri visada sudarydavo puikias sąlygas

Interviu su buvusiu LVA SA prezidentu Kęstučiu Mažeika

Pasikalbėti apie praeitį, apie šį bei tą ir kai kuriuos ateities planus sutiko buvęs Studentų atstovybės (SA) prezidentas, diplomotas veterinarinės medicinos gydytojas Kęstutis Mažeika.

Kodėl kažkada Jūs nusprendėte studijuoti būtent LVA? Tai buvo atsitiktinis pasirinkimas ar, tarkim, gyvenimo svajonė?

Mokykloje gerai sekėsi biologija ir chemija, tada ir pagalvojau, kad neblogai būtų savo gyvenimą susieti su medicina. Iš pradžių

bandžiau stoti į KMU, bet vėliau įstojau į LVA, dabar to visai nesigailiu. Visada norėjau studijuoti Kaune,

nes šis miestas man labai patiko, o ir sesuo jau studijavo Kaune.

Gal atsimenate savo

pirmąsias dienas Akademijoje? Kaip tada jaučėtės?

Kažkuri viena pirmųjų dienų giliai įstrigo atmintin. Aš atvykau į Kauną liepos mėnesį, tada Akademijoje buvo tik keletas susigūžusių skolininkų. Eidamas nuo sporto rūmų galvojau, įdomu kiek kartų aš dar eisiu šiuo keliu. Tada jaučiausi nevisai saugiai, buvo ir tokių momentų, kai atrodė, kad mane išmaudė po „šaltu dušu“. Keisti buvo ir studentai, kurie palikę tėvų namus, pajutę laisvę nesuvokė ką daro.

Doktorantų kursai Dani joje

Įspūdžiai iš Nordic doktorantų kursų „Clinical and Biomedical research and scientific methods. Experimental design in clinical studies. Clinical intervention and evidenced-based medicine“ I dalies Danijos Karališkame veterinarijos ir žemės ūkio mokslų universitete, Kopenhagoje.

Epidemiologiniai tyrimai ir eksperimentų planavimas vieni iš svarbiausių klausimų su kurių sprendimų būdais turi būti susipažinęs kiekvienas mokslininkas. Mūsų kelionės tikslas buvo susipažinti su epidemiologinių tyrimų organizavimu ir teisingo eksperimento plano pasirinkimo galimybėmis. Epidemiologijos mokslas atsirado XIX a. viduryje, ėmus tirti epidemijų protrūkius. Tačiau epidemiologinių tyrimų atlikimas – tai naujas patyrimas mūsų šalyje. Epidemiologiniai tyrimai – tai

moksliniai (daugiausia – „human“ medicinos, veterinarijos medicinos mokslų) tyrimai, kuriais siekiama nustatyti (statistinius arba priežastinius) ryšius tarp numanomų rizikos veiksnių ir baigčių (dažniausiai – su sveikata susijusių baigčių). Pagrindinės dvi epidemiologinių tyrimų grupės: eksperimentiniai tyrimai ir stebėjimo tyrimai. Manome, kad šiuose kursuose įgytos žinios leis išvengti klaidų ne tik jau vykdomuose moksliniuose tyrimuose, bet ir atskleis naujas galimybes kuriant (pasirenkant) bendrus projektus ir eksperimentinius tyrimus.

NOVA organizacija suteikia galimybę ne tik tobulėti veterinarijos moksluose, bet ir artimiau susipažinti su Skandinavijos šalimis, jų kultūra ir savitu laisvalaikio praleidimu.

Neapsakomą įspūdį paliko Kopenhagos senamiestis, liūdnei jūroje ant akmenų ry-

manti undinė, Karalienės rūmai su sargyba ir begalinis gyvenimo tempas, kuris apima kiekvieną ten viešintį svečių. O ką bekalbėti apie geriausiu pasaulyje pripažintu alaus „Carlsberg“ gamyklą, kurią ant savo pečių laiko keturi didžiuliai drambliai, ir jos produkcijos degustavimą. To gali pavydėti kiekvienas. Laisvalaikis praleistas bendraminčių kompanijoje palieka gerus prisiminimus apie aplankytą šalį visam gyvenimui.

Tad norėtume paraginti doktorantus – nepraleiskite

progos, pagilinti savo specialybines žinias ir pažinkite mūsų kolegų Skandinavijos šalyse kasdienybę. Manome, kad kiekvienas iš Jūsų atras drąsos nepabūgti svetimos kalbos ir aplinkos, kurią tikrai verta pažinti. NOVA doktorantų kursai tai – aukštos kvalifikacijos dėstytojai, naujausias žinios ir patyrimas.

Tikrai parsivešite daug naujų įspūdžių ir patirsite gerų emocijų!!!

*Savo įspūdžiais dalinosi:
doktorantės Birutė Karvelienė
Užkrečiamųjų ligų katedra
ir Jolita Balsytė*

Sėkmingas sezonas

LVA „Akademiko“ žvejų būrelis – vienas iš seniausių ir populiariausių Akademijos kolektyvų, vienijantis nemažą būrį LVA darbuotojų, kuriuos jungia bendras pomėgis, apibūdinamas vienu žodžiu „žūklė“.

Būrelio veikla nenutrūksta ištisus metus, bet ypač mūsų žvejai suaktyvėja žiemą, kai ledas sukausto ežerus ir upes. Tada mus galima sutikti ir ant Kauno ar Kuršių marių ledo, ir žuvingiausioje Lietuvos upėje Minijoje, ir ant Dzūkijos ar Aukštaitijos ežerų. O kur dar įvairaus lygio poledinės žūklės varžybos, kuriose būrelis visada noriai dalyvauja. Šiais metais šaltukas pradėjo kaustyti vandens telkinius jau gruodžio mėnesį. Džiaugėmės ankstyva žiema, bet kartu ir nuogastavom, ar ilgai tas ledas išsilaikys. Mūsų džiaugsmui, žiemužė šįmet įsisuko ilgam, net kovo pabaigoje, dar visai nesijautė pavasario dvelksmo. O ledo storumėlis – 60–80 cm! Tikrai nelengva pragręžti tokio storio ledą, o per dieną tenka išgręžti kelias dešimtis

tokių ekečių.

Nuo 1988 kasmet vyksta mūsų tradicinis mačas tarp LVA ir KTU žvejų. Šįmet varžybos vyko ant Vandžio galos tvenkinio ledo. Šį kartą laimėjo LVA žvejai (LVA komanda sugavo 5,64 kg žuvies, KTU – 4,30 kg). Bendras susitikimų rezultatas 9:8 Akademijos naudai. Pirmą kartą taip pat varžėsi abiejų aukštųjų mokyklų emeritų komandos. Mūsų Akademiją atstovavo prof. Viktoras Šarkūnas (kuris neseniai šventė 80-metį) ir Povilas Raudonius. Visų nuostabai nugalėjo mūsų žūklės tandemas, o varžybų pabaigoje profesoriaus pagautas gražuolis pugžlys nulėmė mūsų emeritams pergalę. Pačiam V. Šarkūnui – asmeninę III-ąją vietą.

Na ir dar vienos varžybos, kurios vyko tuo pačiu metu ant Vandžio galos tvenkinio ledo – tai mačas tarp LVA studentų ir dėstytojų. Studentų komanda atrodė gana grėsmingai – du studentų atstovybės prezidentai (buvęs – Kęstutis Mažeika ir nau-

jasis – Marijanas Minalka), o taip pat GTF 4-kursis Pranas Jocius. Nors ir šįmet nugalėjo dėstytojai, tačiau studentų meistriškumas pastebimai auga. Todėl, komplektuojant akademijos komandas dalyvavimui miesto pirmenybėse, nusprendėme į II-ąją komandą įtraukti ir K. Mažeiką. Ir neapsirikome!

Kauno m. varžybų rezultatai pranoko visus mūsų lūkesčius. „Akademiko“ I-oji komanda (Rimgaudas Šidiškis, Kęstutis Dubauskas ir Robertas Šidiškis), sugavusi 5,26 kg žuvies, tapo miesto čempione (jau penktą kartą nuo 1999 metų). Ypač įspūdingai mūsų žūklės antrąjį varžybų turą, kai visi savo sektoriuose užėmė pirmąsias vietas. Tokį rezultatą pagerinti

nejmanoma, jį gali tik pakartoti. Asmeninėje įskaitoje LVA žvejų rezultatai taip pat puikūs. Pirmajame penketuke – net keturi mūsų atstovai: Rimgaudas Šidiškis – I vieta (2,86 kg, 2 taškai), K. Mažeika – II vieta (1,58 kg, 4 taškai), K. Dubauskas – IV vieta (0,92 kg, 4,5 taško) ir Robertas Šidiškis – V vieta (1,48 kg, 5 taškai). Labiausiai mus visus ir varžovus nustebino K. Mažeikos pasirodymas – koks debiutas! Visi šie pasiekti būrelio rezultatai negali nedžiuginti ir teikia gražių vilčių ateičiai.

Kartu norėtume padėkoti LVA administracijai, suteikusiai galimybių įsigyti kokybiško inventoriaus. Tai tikrai nemaža dalimi lėmė tokį sėkmingą mūsų būrelio pasirodymą.

*R. Šidiškis
„Akademiko“ žvejų būrelio
pirmininkas*

LVA pradėta modernizuoti Paukščių lesalų ir paukštininkystės produktų laboratorija

Savo mintimis apie laboratorijos modernizavimą, maisto produktų kokybės situaciją Lietuvoje ir ES, naujus maisto kokybės gerinimo būdus, įrangą bei kokybiškesnį mokymą sutiko papasakoti Paukščių lesalų ir paukštininkystės produktų laboratorijos jaunesniosios mokslo darbuotojos Asta Racevičiūtė-Stupelienė ir Vilma Šašytė.

Pastaruoju metu ES kreipiamas didelis dėmesys į maisto produktų kokybę, naujų maisto kokybės gerinimo būdų ir technologijų paiešką. Maistinių kiaušinių gamyboje jų dužimas sudaro apie 2–3 proc. ir iki 15 proc. kiaušinių gaunama su retu lukštu, tai blogina maistinių ir inkubacinių kiaušinių kokybę. Inkubacinių kiaušinių kokybę Lietuvoje tiriama tik fragmentiškai. Šias problemas reikėtų spręsti kompleksiai, t. y. vertinant

daugelį veiksnių: genetinę medžiagą, paukščių lesinimą, paukščių laikymo technologinius parametrus ir kt. Taip pat Lietuvos kiaušinių gamintojams trūksta išsamių rekomendacijų apie kiaušinių kokybės vertinimą, įvairių pašarinių priedų įtaką jų kokybei. Pastaruoju laikotarpiu užsienyje plečiamas kiaušinių asortimentas, kuriami funkciniai kiaušiniai, kurie pasižymi geresne maistine verte, kuri teigiamai veikia žmonių sveikatingumą. Manytume, kad Lietuvoje reikėtų plėsti maistinių kiaušinių asortimentą, plačiau informuoti visuomenę apie teigiamas maistines kiaušinių savybes, tai padidintų kiaušinių gamintojų konkurencingumą.

Lietuvos veterinarijos akademijoje pradėta modernizuoti Paukščių lesalų ir paukštininkystės produk-

tų laboratorija, kurioje dirba kvalifikuotų specialistų grupė galinti teikti metodinę pagalbą, gerinant inkubacinių ir maistinių kiaušinių kokybę. Iš projekto „Paramos kokybiškų produktų gamybos ir kokybės tyrimo sistemos plėtrai“ lėšų, laboratorija yra įsigijusi Japonų gamybos kiaušinių vertinimo įrangą bei daugiafunkcinį kiaušinių testerį, kuriuo nustatomas kiaušinio svoris, baltymo aukštis, trynio spalvos intensyvumas, *Hafo* vienetas. *Gerhardt Soxtherm* (ranga riebalų nustatymui *Sokseto* metodu), kiaušinio lukšto tvirtumo nustatymo įranga, džiovimo spinta.

Moderni kiaušinių kokybės įranga padeda iširti kiaušinių kokybę. Ši įranga padeda kokybiškiau mokyti Lietuvos veterinarijos akademijos Gy-

vulininkystės technologijos fakulteto bakalaurus, magistrantus ir doktorantus bei Veterinarinės medicinos fakulteto studentus. Džiugu, jog dabar galime išsamiau ir objektyviau informuoti visuomenę apie teigiamą kiaušinių maistinę vertę.

Kiaušinių kokybės tyrimai ir Lietuvoje, ir Pabaltijyje per pastaruosius 15 metų buvo vykdomi tik iš dalies, naudojant senus tyrimo metodus bei įrangą. Tik patobulinus kiaušinių kokybės tyrimų metodus bei įrangą, atsirado galimybė atlikti kokybiškus ir tarptautinius reikalavimus atitinkančius eksperimentus.

LVA informacija

Fiziologijos disciplinos testas

Studentai pirmą kartą Akademijos istorijoje laikė fiziologijos disciplinos testą paruoštą pagal kompiuterines programas ir skirtą atsiskaityti kompiuteriu. Tai nėra pirmasis tokio pobūdžio testas, kadangi 50 VF ir 30 GTF studentų tokius testus jau laikė anksčiau,

tiktai raštu. Paklausta apie studentų atsiliepimus Anatomijos ir fiziologijos katedros docentė R. Želvytė pasakė, jog egzamino forma – testas yra lengviau ir pačiam studentui, objektyvesnis vertinimas bei trumpesnė egzamino trukmė. Tiesiog

taip lengviau, nes atsakymą arba žinai arba ne. Pakalbintos ką tik iš kabineto po egzamino išėjusios VF Maisto saugos I k. studentės L. Griniovė ir V. Prusovaitė teigė, kad dar sunku kažką spręsti, nes jos tik pirmakursės ir žinoma, tai vienas pirmųjų egzaminų Akademijoje. Į klausimą ką

jos mano apie egzaminą, pagal naująją kompiuterinę programą, studentės atsakė, kad šis testas turi daug privalumų. Pirmasis būtų tas, labai gerai, kad egzamino nereikia laikyti žodžiu. Studentės minėjo, kad egzaminas žodžiu užimtų pakankamai daug laiko. Svarbu ir tai, jog kompiuteris po kiekvieno atsakymo neparodo rezultato, kad studentas nepatirtų streso. Toks egzamino pobūdis joms nebuvo naujiena, kadangi prieš egzaminą dėstytojai informavo kaip vyks rezultatų patikrinimas.

LVA informacija

Kovo 3 d. Kauno Arkivyskupijos kurijoje 75-iems LVA Veterinarijos fakulteto absolventams, baigusiems veterinarinės medicinos studijų pro-

gramą bei apgynusiems baigiamuosius darbus, įteikti veterinarijos gydytojo diplomai.

Kovo 31 d. 21-am Lietuvos veterinarijos akademijos Gyvulininkystės technologijos fakulteto magistrantui buvo įteikti magistro diplomai.

Pirmą kartą Lietuvos istorijoje susitiko vyskupai ir universitetų rektoriai

Vasario 8 d. Kauno Arkivyskupijos kurijoje susitiko Lietuvos vyskupai ir universitetų rektoriai. Istorinio susitikimo metu aukštųjų mokyklų ir bažnyčios vadovai diskutavo apie akademinio jaunimo sielovadą, būdus ir kelius, kaip išugdyti ne tik gerą specialistą, bet ir dvasingą asmenybę.

Artimiausiu metu ketinama pasirašyti memorandumą, kuriuo bus siekiama ne per prievartą, bet gera valia

ugdyti jaunimo pilietiškumą, dvasines vertybes ir tautinį identitetą. Lietuvos universitetų rektorių konferencijos prezidentas prof. Vytautas Kaminskas teigia, kad vienas iš svarbiausių tiek aukštųjų mokyklų, tiek bažnyčios tikslų – parengti ne tik gerus specialistus, bet ir dvasingus žmones, kurie kurs ir lems Lietuvos bei Europos ateitį.

LURK Viešųjų ryšių komiteto informacija

LVA veteranų klubo narių susirinkimas

Idėja įkurti LVA veteranų klubą pirmą kartą kilo dar 2002 m. gegužės 15 d. veteranų iniciatyvinės grupės susirinkime. 2002 m. birželio 13 d. jau buvo išrinkta LVA veteranų klubo valdyba: pirmininkas J. Vaitkus, pavaduotojas J. Čepulis, sekretorė V. Buržienė. Valdyba kasmet organizuoja dvi pažintines keliones po Lietuvą. Kiekvienais metais vyksta visuotiniai susirinkimai, kuriuose dalyvauja rektorius ir kiti rektorato nariai. Užmegzti ryšiai su Kauno technologijos universiteto veteranų klubo „Emeritus“ vadovybe.

LVA veteranai prisideda organizuojant veterinarijos ir zootechnikos mokslininkų jubiliejų minėjimus.

Šių metų kovo 10 dieną vyko LVA veteranų klubo narių susirinkimas. Dabar LVA veteranų klubas vienija 30 narių. Visuotiniame veteranų susirinkime buvo patvirtinti LVA veteranų klubo nuostatai ir išrinkta nauja klubo valdyba: R. Karazija, E. Neverauskienė, J. Vaitkus. Klubo narių susirinkime dalyvavo LVA rektorius prof. habil. dr. H. Žilinskas ir Senato pirmininkas prof. habil. dr. A. Matusevičius. Profe-

soriai išsamiai papasakojo apie Akademijoje vykstančias permainas, pasiruošimą LVA – 70-ties metų sukakčiai ir atsakė į veteranų klausimus.

Doc. dr. J. Vaitkus

Užaina asilas į užėiga:

- Man prašome 20 gramų degtinės.
- Kodėl tiek mažai?
- Man tik dėl kvapo, o kvailumo man ir taip užtenka.
- Kas tave taip sužalojo? – klausia žmogelis savo apibin-

tuoto kaimyno.

- Taigi mano paties šuo sukandžiojo.
- O kaip čia taip atsitiko?
- Tai va, grįžau namo blaivas ir nepažino.

– Tėti tu jau miegi?

Profesoriui Rimantui Karazijai – 70

Kovo 22 d. profesorius Rimantas Karazija šventė savo 70-metį. Pagerbti profesorių tądien susirinko kolegos, artimieji, buvę studentai ir bendradarbiai. Nestigo gėlių, nuoširdžių žodžių, padėkų, sveikinimų. Profesorius sakė, kad pasijuto net truputėlį nejuokiai dėl tokio susirinkusiųjų jam skiriamo dėmesio ir netik. Tie, kurie negalėjo dalyvauti atsiuntė sveikinimo laiškus. Niekas geriau negali papasakoti apie žmogaus gyvenimą, kaip kolegos, artimieji, buvę bendradarbiai, sustabdytos tam tikrų įvykių akimirkos ir nuveiktų darbų mozaika. Per šventę buvo rodomos nuotraukos – tikri gerų darbų įrodymai, to laikotarpio atspindžiai ar tiesiog gyvenimo fragmentai.

„Kiekvienas žmogus – vienintelis ir nepakartojamas. Todėl ir vertingas. Ne nuo mūsų prasideda pasaulio ir žmogaus pažinimas. Ir dabartis prasidėjo ne šiandien, pirmieji jos brėkštančio ryto spinduliai nušvito seniai seniai, amžių glūdumoje. Visada už mūsų visų nugaros stovi Laikas ir pro mūsų petį stebi įspaustas pėdas žemėje. Galima sakyti, kad tą mažą, vaikišką pėdą 1936 m. kovo 22-ąją Kupiškyje

valstiečio darbininko šeimoje gimęs paliko Rimantas Karazija. Tuo metu Rimanto tėvai turėjo 5 ha žemės, laikė gyvulius, be to, tėvas turėjo dar ir valdišką pašto vežiko darbą, perimtą iš savo uošvio, vežiojusio siuntas nuo 1873 metų. Šeimoje augo 5 vaikai.

Tikriausiai čia, Kupiškio žemėje, prasiskleidė patys pirmieji R. Karazijos meilės daigai Tėvynei, prasidėję nuo meilės tam, gal ir nedideliame žemės ploteliui, kuriame buvo įspausos jo tėvų pėdos“. Šiais žodžiais prorektorius mokslui prof. dr. A. Sederevičius kreipėsi į susirinkusiuosius.

Štai keletas įdomių apmąstymų, pojūčių nuotrupų arba ištrauka iš biografijos, rašytos paties profesoriaus R. Karazijos: „Įdomiu ir sunkiu 1976–1992 laikotarpiu Akademijai ėjau rektoriaus pareigas, dėmesį skyriau mokymo bazės plėtrai, darbuotojų mokslinės ir pedagoginės kvalifikacijos kėlimui, buities ir darbo sąlygų gerinimui, Akademijos ryšiams su užsienio aukštosiomis mokyklomis. Likimas lėmė būti Nepriklausomos Lietuvos Rektorių konferencijos pirmuoju pirmininku (1989–1992), Atkurto Lietuvos veterinarijos gydytojų sąjungos pirmininku (1988–1992),

dirbti sunkiu laikotarpiu Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministru (1992–1994), LR Užsienio reiklų ministro patarėju (1995), LR nepaprastuoju ir įgaliotuoju ambasadoriumi Latvijos Respublikoje (1995–1999). Dirbau sunkų, žmogų alinantį savo valstybės kūrimo darbą. Dirbau, skubėjau, klydau, taisyčiau kitų ir savo darbo klaidas. Baisu šiandien pagalvoti, ar pavyks mūsų valstybei sutramdyti jau spėjusias išsiskynyti tautoje žmogaus godumo visuotinas apraiškas, grėsmingai iškilusias mūsų Valstybės ateities kelyje.

1992 m. gruodžio 20 d. išvažiavau į Vilnių ir pradėjau darbą Lietuvos Respublikos Žemės ūkio ministerijoje. Kaune, Akademijoje, liko begalės nebaigtų darbų ir kasdieniniuose darbuose paskendę buvę bendradarbiai“.

LVA bendruomenės nariai šviesios sukakties proga linki profesoriui Rimantui Karazijai naujų atradimų, džiaugsmo, sveikatos bei dvasinės ramybės.

LVA informacija

- O ko reikia?
- Duok 10 litų.
- Miegu aš jau, sūneli miegu.

Miško laukymėje susirinko visi gyvūnai.

- Protingi ženkite dešinėn, o gražūs kairėn, – įsakė liūtas. Varlė tupi viduryje ir nekruta. Įniršęs liūtas šaukia:
- Varle, ko delsi?
- Juk negaliu susidvejinti !

Kalbasi du krokodilai.

Antrajai kadencijai LVA Senato pirmininku išrinktas prof. A. P. Matusėvičius

darbui.“

(tęsinys 6 psl.)
(atkelta iš 1 psl.)

Dar po keleto atsiminimų profesorius priduria: – „Savaitygalius visada stengdavau praleisti su šeima. Vasarą labai daug dirbdavau, tad žmoną su sūnumi išleisdavau kur nors atostogauti. Norėdavau, kad atsipalaiduotų nuo buitinių rūpesčių ir pakeliautų. Prisimenu kokie jie buvo laimingi, kai grįžo iš tuometinio Leningrado. Jiems patiko šio miesto architektūra, istorinės įžymybės, muziejai, o ypač baltosios naktys.“

Papasakojęs apie savo jaunystės draugus, prisiminęs ir tuos, kurių jau nėra, šyptelėjęs tarė: – „Laikas nenumaldomai bėga, atrodo viskas buvo lyg ir ne taip seniai“.

Pasidomėjau ir apie tai,

ar būna kartais kokių nesusipratimų, ginčų ar klaidų Senato priimamuose sprendimuose. „Grubių klaidų dar nepasitaikė, kadangi sprendimą priima žmonės prieš tai perskaitę ir įsigilinę į pateikiamus dokumentus ar klausymus“. Akademijoje, tarp bendruomenės narių lyg ir viskas gerai, mano profesorius: – „Niekas piktybiškai nekonfliktuoja, o jeigu kada kyla kokie ginčai, jie greitai išsprendžiami. Galbūt, dabar žmonės jau moka išklausti vieni kitus“. A. P. Matusėvičius nepatenkintas, prieštaraujančius kolegas ar studentus, pirmiausia stengiasi išklausti, nepaisydamas to ar kyla aštri diskusija, ar ne. „Aš ieškau kompromiso, pats visada stengiuosi sakyti tiesą į akis ir visai natūralu, kad noriu išgirsti ir kitų nuomonę“. Se-

nato pirmininkas patenkintas dabartiniais Senato nariais, o apie tuos, kurių šį kartą neišrinko, jis tepasakė tiek: – „Tokia buvo rinkėjų valia, aišku, galbūt, neišvengta ir asmeninių nuostatų prieš vieną ar kitą kandidatą, bet aš viliuosiu, kad dabartinis Senatas dirbs taip pat vaisingai. Turime narių iš kitų įstaiigų, o tai manau tik į naudą. Žmogaus iš šalies nuomonė kartais būna labai svarbi. Anksčiau kiek abejoju dėl studentų narystės Senate, bet dabar galiu tik pridurti, kad jie puikiai prigijo“.

Paprašytas papasakoti apie studentus, kuriems dėsto, profesorius atsakė: – „Yra tokių, kurie labai trokšta žinių, nori mokytis ir išmokyti, bet yra ir tokių, kurie, švelniai tariant, ne čia pateko. Aš būdamas studentu dirbau sanitaru klinikose ir

džiaugdavausi, kai leisdavo operuoti. Dabar kai kurie studentai vengia nekvalifikuoto darbo“.

Baigę pokalbį apie darbą pasišnekėjome apie laisvalaikį. Nustebino tai, kad Senato pirmininkas be knygų skaitymo, buvimo gamtoje, susitikimų su draugais labai mėgsta slidinėti. Prisipažino, kad tais laikais, kai tarnavo armijoje, buvo tapęs net slidinėjimo čempionu. „Ilgai saugojau slides atnešusias man pergalę“. Profesorius turi dar vieną pomėgį. Jis – aistringas sodininkas. Išdavė paslaptį, kad savo sode augina įvairius vaismedžius ir turi dvi obelis, į kurių kiekvieną šaką įskiepyta skirtinga obuolių veislė. Kiekvieną pavasarį jis negali atsispirti norui nepatikusios veislės šaką nupjauti ir įskiepyti kitą.

Jolanta Jonikienė

Interviu su buvusiu LVA SA prezidentu Kęstučiu Mažeika

(tęsinys 6 psl.)
(atkelta iš 1 psl.)

Ar Jūs niekada nebuvote įsivėlęs į linksmybių sūkurį?

Mano tėvai labai liberalūs, demokratiški. Gyvendamas pas juos, aš niekada nejučiau jokio suvaržymo, todėl, ir atvykęs į Kauną, aš elgiausi taip, kad neprarasčiau tėvų pasitikėjimo, nenuvilčiau jų, o taip pat ir savęs.

Ar teko būnant LVA SA prezidentu spręsti rimtas problemas, susijusias su studentų elgesiu? Ar buvo studentų, kurie kėlė daug rūpesčių?

Žinoma, visko buvo: netvarka bendrabučiuose, paskaitų nelankymas ir žinoma skolos. Dabar manau, kad to galima išvengti, jeigu pirmąjį pusmetį studentams dau-

giau dėmesio skirtų kuratorių, tiesiog paaiškintų jiems kai kuriuos momentus, kad jie suvoktų ką reikia daryti.

Ar tai tik vienintelė problema? Ką Jūs manote apie tuos, kurie įstoja į Akademiją tik norėdami gauti diplomą?

Yra tokių, bet jų yra visur. Gaila, kad žmonės negalvoja rinkdamiesi specialybę, o vėliau vengia praktinio darbo. Nors būna ir taip, kad ilgainiui jų nuomonė keičiasi. Galiu pasakyti vieną pavyzdį. Man džiugu, jog viena mano pažįstama įsidarbino klinikose, nors anksčiau teigė, kad niekada negalėtų dirbti gydomojo darbo.

Kodėl taip yra? Gal studentai tiesiog nepasiruošę operuoti, skrosti ir t. t., gal

jiems reikėtų psichologo pagalbos? (Man teko girdėti, kad kai kurie tiesiog bijo kažką ne taip padaryti).

Galbūt psichologijos paskaitytos ar psichologo pagalba padėtų įveikti jiems tą baimę, bet yra ir tokių, kurie tingi. Ir dar vienas labai svarbus momentas, reikia, kad pasikeistų požiūris į veterinarijos mokslą.

Kodėl ir kokių būdu?

Trūksta informacijos, daugelis vis dar įsivaizduoja, kad mes tik skrodžiam lavonėlius, vaikštom purvini... To nėra. Akademijoje vykdomi moksliniai tyrimai, atliekamos įvairios operacijos, vyksta konferencijos, seminarai. Pakeisti aplinkinių nuomonę teks mums patiems, reikia paprasčiausiai parodyti tikrąjį Akademijos veidą ir visuo-

menei suteikti kuo daugiau informacijos.

Jūs gavote diplomą – ką jis jums reiškia? Kokie ateities planai? Ką manote apie metus praleistus Akademijoje?

Išsipildė mano svajonė. Aš nesigailiu, kad taip likimas pasisuko ir man teko studijuoti LVA. Ateities planai... likau Akademijoje, Karjeros centre, ką gi stengiuosi ir toliau dirbti. Gyvenime laikau vieno principo – vienas lauke ne karys, vertinu komandinį darbą, turiu neišsipildžiusių svajonių. Galbūt tiek, nenoriu atskleisti visų savo planų, bent jau kol kas.

Dėkoju už pokalbį.

Jolanta Jonikienė

– Mano žmona po mirties tikrai laiminga.

– Kodėl?

– Manau, kad iš jos odos pagamino nemažai piniginių, ir ji pagaliau turi pakankamai pinigų.

Važiuodamas iš medžioklės, vyras skambina žmonai:

– Brangioji, visą mėnesį nepirksim mėsos!

– Tu ką? Briedį nušovei?

– Ne, visą algą pragėriau.

Šliaužia dvi gyvatės ir viena sako:

– Klausyk kartais nežinai ar aš nuodinga?

Susitikimas, kurio visi laukė ...

Vasario 24 d. į LVA sporto rūmus rinkosi įvairių laidų Akademijos absolventai, buvę sportinio skyriaus tinklinio sekcijų nariai, kurie studijų metais gynė LVA garbę įvairiose tinklinio varžybose.

Atidarymo metu Senato pirmininkas prof. A. Matusevičius dalyviams ir svečiams palinkėjo įdomių varžybų akimirų tinklinio aikštelėje, gerų emocijų. LVA studentų aerobikos grupė dalyvius pasveikino šokiu.

Tinklinio varžybose dalyvavo 4 komandos, kurios žaidė ratų sistema. Tai Alytaus apskr. VMVT, Telšių apskr. Plungės VMVT, Kauno apskr. VMVT ir Kauno m. veteranai-tinklininkai. Trys, aukščiau minėtos komandos surinko po lygiai taškų o nugalėtojais, po atkaklios kovos tapo Kauno m. veteranai-tinklininkai.

Varžyboms pasibaigus, prie kavos puodelio vyko tinklinio seminaras 1947–2006 m.

Prof. R. Karazija daug ką papasakojo apie tinklinio sekciją, kurios pirmininku buvo studijų metais, vėliau eidamas VF dekanu bei LVA rektoriaus pareigas.

KMU dėstytojas R. Liachovičius, dirbęs su LVA tinklininkais 1966–1975, papasakojo apie didelį tų laikų studentų mėgusių tinklinį, entuziazmą: tai G. Mikutovskis, P. Vilimas, V. Radžius, K. Ambrulevičius ir kt. Jie dalyvavo šioje tinklinio šventėje.

Nuo 1980 m. LVA tinklininkus treniravo E. Vyskupaitis. Prisiminimais dalinosi buvę jo auklėtiniai, tai – Alytaus apskr. Miškų urėdas S. Kvedaras, Klaipėdos apskr. VMVT viršininkas A. Bauža, Baisiogalos Gyvulininkystės instituto direktoriaus pavaduotojas V. Uchockis, Radviliškio raj. Savivaldybės švietimo sk. vedėjo pavaduotojas V. Jakavičius, Kauno m. tardymo izoliatoriaus

viršininko pavaduotojas E. Stulauskas ir daugelis kt.

V. Mogenienė, buvusi LVA merginų rinktinės kapitone ir komandos žaidėja R. Gineikienė, kurios šiame turnyre aikštelėje niekuo nenusileido vyrams, prisiminė studijų laikus ir palinkėjo nepamiršti šios inteligentiškos sporto šakos.

Veteranai doc. J. Špaukauskienė ir doc. J. Vaitkus sakė, jog jaunystėje praleistas laikas tinklinio aikštelėje, varžybose, stovyklose, dės-

tytojų ir studentų susitikimai, palieka gražius prisiminimus visam gyvenimui.

LVA rektorius prof. H. Žilinskas, dėkodamas, kad atvykusieji nepagailėjo savo laiko susirinkti į šį seminarą-tinklinio turnyrą skirtą LVA 70-čiui, kiekvienam dalyviui įteikė suvenyrą – puoduką su LVA ženklu.

*Eligijus Vyskupaitis
Kūno kultūros katedros
vedėjas*

Studentų stalo teniso čempionatas

Vasario 25 d. Vytauto Didžiojo universiteto sporto salėje, vyko aukštųjų mokyklų studentų stalo teniso čempionatas. LVA rinktinė įveikė VDU merginų ir vaikinų komandas. LVA rinktinėi atstovauja VF ketvirtakursiai: Dovilė Venckutė, Joana Griciūtė, Indrė Banevičiūtė, Mantas Prapuolenis, antrakursis – Julius Fiodorovičius, GTF antrakursė – Laura Celiešiūtė, trečiakursis – Sigitas Trakšėlis.

Trenerių ir komandų atstovų pasitarime vyko diskusijos apie šios sporto šakos populiarinimą, ypač tarp aukštųjų mokyklų merginų.

Akademijos studentai dėkoja doc. V. Vaitkui ir prof. J. Šiugždaitei (stalo teniso sekcijos globėjams) už pagalbą ruošiantis šiam čempionatui.

*Eligijus Vyskupaitis
Kūno kultūros katedros vedėjas*

Komandiniai rezultatai:

Vaikinai	Merginos
1. VGTU	1. VPU
2. VPU	2. VU
3. LKKA	3. KMU
4. KTU	4. LVA
5. MRU	5. VDU
6. KMU	
7. LŽŪU	
8. KU	
9. LVA	
10. VDU	

– Nežinau, o kas?

– Supranti ką tik įsikandau į liežuvį!

– Ar tas šuniukas žmones prisileidžia? – klausia didelio bulterjero šeimininko vienas gyvūnų mylėtojas.

– Žinoma, kad prisileidžia, – sako šeimininkas. – Kaip kitaip jis įkąstų.

– Kas tave taip sužalojo? – klausia žmogelis savo apibintuoto kaimyno.

Minėjimai

Vasario 22 d. LVA minėjome prof. Konrado Juozo Aleksos 125-ąsias gimimo metines, kovo 15 d. doc. Juozo Šleivos 100-ąsias gimimo metines.

Griežti, suprantantys, patyrę nemažai likimo smūgių žmonės – dėstytojai, iškilios asmenybės, dvasios aristokratai, dabar net negalėčiau

pasakyti, kodėl man įstrigo šie žodžiai.

Džiugu, kad istorija gali sujungti praeitį su dabartimi, o tradicija pagerbti kažkada prieš mus gyvenusius žmones, buvusius Akademijos darbuotojus vis giliau išsiskaidina. Malonu, kad Gyvulininkystės katedroje tai tęsiasi jau ne vienerius metus. Anot,

LVA rektoriaus prof. habil. dr. H. Žilinsko: „Reikia suprasti, kad praeitis niekur nedings, neišnyksta ir svarbiausia tai, kad ir to meto žmonės ir dabartinę LVA bendruomenę vienija tas pats noras, kad Akademija gyvuotų ir klestėtų“. Minėjimuose dalyvavo giminaičiai, LVA veteranų klubo nariai, Gyvulininkystės

katedros kolektyvas. Sunku būtų išvardinti visų pavardes, nors manau, tai ir nebūtų tikslinga, nes aš tikiu, kad išėjusieji vis dar jaučia jiems skiriamą dėmesį ir pagarbą. Norisi padėkoti visiems, kurie stengiasi, kad praeitis nenugrimztų užmarštin.

Jolanta Jonikienė

VETinfo+

KNYGYNAS SIŪLO ĮSIGYTI ŠIAS KNYGAS:

Naujausios knygos

Specialūs „Vetinfo“ numeriai

MUS GALIMA RASTI: Lietuvos veterinarijos akademija, Mokomasis korpusas (5), Tilžės g. 18, 47181 Kaunas
Tel. 8-37 328821, el. paštas terra@lva.lt

ŽINIOS PRASIDEDA ČIA...

GYVULININKYSTĖS
SPECIALISTAS

2006 m. kovas – gegužė
Nr. 2 (1142)

Redaktorė: Jolanta Jonikienė.

Nuotraukos: Jolantos Jonikienės ir straipsnių autorių.

Maketuotoja: Jolanta Olencevičienė.

Laikraštis leidžiamas 2 200 egzempliorių tiražu.